

N:o 276.

Af Herr A. M. Myrtin: Om ändring i 42 § 1 mom. Riksdags-ordningen.

Sedan jag uti ingifven motion, som blifvit till Konstitutions-Utskottet remitterad, framställt förslag om ändring uti och tillägg till 87 § Regeringsformen i afsigt, ibland annat, att på ett ställe inrymma de frågor, hvaröfver Lag-Utskottet skall meddela utlåtanden och jag ansett att till nämnda § borde förflyttas hvad som i 42 § 1 mom. Riksdags-ordningen förekommer om krigslagarne m. m., så får jag vördsamt föreslå,

att från sistberörda § måtte uteslutas följande: "Börande under civil- och kriminallag äfven förstås de delar af krigslagar och författningar rörande krigsväsendet, som ega tillämpning till medborgare utom krigsstaten."

Om remiss till Konstitutions-Utskottet anhålles.

Stockholm den 16 Februari 1867.

A. M. Myrtin.

N:o 277.

Af Herr J. E. Johansson: Om ändring i Kongl. Förordningen den 11 Juni 1862, angående allmänt ordnande af Presterskapets inkomster.

På grund af 55 § i Riksdags-ordningen, och då i laga ordning motion inom Kammaren blifvit väckt, om ändring uti Kongl. Maj:ts nådiga Förordning af

den 11 Juni 1862, angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster, tager jag mig friheten, att hos Riksdagen anhålla om ändring af 6, 8 och 11 §§ uti sagda Kongl. Maj:ts förordning. Vid verkställda regleringar af presterskapets inkomster och uppgjorda förslag till dess aflöningar hafva de derföre tillsatta Nämnder på de flesta ställen gått helt godtyckligt tillväga, hvarigenom församlingarne blifvit ålagda högst betungande löneförhöjningar till sina själasörjare, ehuru dessa förut haft efter ordalydelsen i Förordningens 1 § en fullkomligt "anständig bergning". Och då genom gällande kommunal-författning besväret med kommunala befattningar blifvit från presterskapet öfverflyttadt å kommunerna att sjelfva besörja, hvarföre särskilda ersättningar måste af kommunerna utbetalas; tyckes icke skäl finnas för öfverdrifna löneförhöjningar åt presterskapet. Och på det en gräns måtte sättas för reglerings-nämndernas godtyckliga beteenden vid uppgörandet af löne-förslager: vågar jag föreslå följande lydelse af

6 § 2 mom. Vid bestämmande af dessa afgifter, liksom af dem, hvilka böra utgå från bergverk, qvarnar, fabriker och andra inrättningar, har nämnden att ställa sig till efterrättelse de för Riket i allmänhet eller särskilda för vissa orter gällande författningar och stadganden; men i synnerhet att fästa afseende på de af församlingen till dess presterskap enligt af Kongl. Maj:ts fastställda konventioner förut utgående bidrag.

8 § 2 mom. Persedlarne utgå efter tioårig medelmarkegång, men der deras levererande, till större eller mindre del, in natura kan varda med afseende på särskilda förhållanden af församlingen äskad, må nämnden derom uppgöra förslag tillika med sättet, hvarpå levereringen skall ega rum, hvilket underställes Kongl. Maj:ts pröfning.

11 § 1 mom. För uppbörden af församlingens afgifter till presterskapet eger den utse en eller flera personer, hvilka, mot två (2) procents ersättning af de uppburna medlen, upptaga och under dess gemensamma ansvar till presterskapet aflemna och redovisa dessa afgifter.

2 mom. Uppbörden af de afgifter, som blifvit bestämda i penningar eller efter tioårig medelmarkegång, verkställas sednast till den 1 Februari; men de afgifter, hvilka blifvit bestämda att utgå in natura, sednast den 1 November; kommande å alla, som inom utsatt tid icke betalt, restlängd att genast upprättas, å kyrkostämma granskas och, sedan den blifvit godkänd, tillställas vederbörande kronofogde på landet

eller under-exekutor i stad, hvilka lemna omedelbar handräkning till resternas indrivande.

Och anhålles om remiss till det Utskott, dit Lag-Utskottets Utlåtande N:o 22, hvarmed detta eger gemenskap, kan blifva remitteradt.

Stockholm den 16 Februari 1867.

J. E. Johansson,
från Westmanland.

N:o 278.

Af Herr G. von Proschwitz: Om tillägg i Stadgan för Rikets allmänna elementarläroverk.

Utan att klandra den obestämdhet i kursernas anordning, som i betydande mån blifvit föranledd genom nu gällande lärokurser för elementarläroverken, hvilka äro ämnade att blott tjena till hufvudsaklig ledning vid uppställande af kursindelningen för hvarje läroverk och hvilken större frihet i anordningen af kurserna troligen medför väsendtliga fördelar; så måste man likväl beklaga att äfven svåra olägenheter uppkommit genom den ofta betydande och mången gång blott på individuella åsigter hvilande olikhet, som sålunda uppstår i kursernas anordning inom olika läroverk.

Vid öfvergång från ett läroverk till ett annat är nemligen lärjungen underkastad pröfning vid det läroverk, der han söker inträde, och på denna pröfning beror, huruvida han får intaga den plats, som det medförda betyget utvisar att han innehade vid det läroverk, hvarifrån han utgått. Då nu kurserna kunna vara olika anordnade, så föranleder en sådan pröfning beständig osäkerhet och ofta trasslerier, i det en gosse med fullgiltiga betyg från ett läroverk likväl vid ankomsten till ett annat nedsättes, emedan han i det eller det ämnet läst något mindre eller något annat än vederbörande lärare vid det mottagande läroverket fordrar; äfven om han ej kan nekas innehafva den insigt i ämnet, som Kongl. Skolstadgan fordrar, så får jag, till förekommande af nu påpekade olägenheter, värdsamt föreslå, att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t anhålla,